

Η δολοφονία του Αριβάν Οσμάν από λιμενόματσους δεν ήταν ούτε τυχαία ούτε μεμονωμένη. Ήταν κρατική δολοφονία.

Αίμα και μπίζνες στα λιμάνια των Βαλκανίων

Στις 29 Ιουνίου δικάζονται στο ναυτοδικείο Ιωαννίνων οι λιμενικοί δολοφόνοι του Αριβάν Οσμάν Αμπντουλάχ. Πριν από έξι χρόνια ο Αριβάν, Κούρδος πρόσφυγας από το Ιράκ, προσπάθησε να περάσει από το λιμάνι της Ηγουμενίτσας στην Ιταλία επιβαίνοντας σε ένα φορτηγό μαζί με άλλους τρεις μετανάστες. Σύμφωνα με έναν από τους μετανάστες αυτόπτες μάρτυρες, αφού έγιναν αντιληπτοί από τους λιμενόματσους, ξυλοκοπήθηκαν, ενώ τα χτυπήματα που δέχτηκε ο Αριβάν, με μπουνιές και γκλομπ στο κεφάλι και το πρόσωπο, τον έριξαν αναίσθητο στο έδαφος. Ο Αριβάν πέθανε μετά από 3 μήνες παραμονής σε κώμα.

Από την πλευρά του το κράτος, επιχείρησε να συγκαλύψει την δολοφονία αυτή με διάφορους τρόπους και να βγάλει λάδι τους λιμενικούς. Δεν είναι τυχαίο ότι αφού είχε γίνει από καιρό γνωστό το γεγονός, δηλαδή σχεδόν είκοσι μέρες μετά τον ξυλοδαρμό, τότε αποφάσισαν να διαταχθεί ΕΔΕ ώστε να έχουν εξαφανιστεί τα εμφανή σημάδια κακοποίησης. Με την σειρά του το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας προσπάθησε να προστατέψει "τα παιδιά του", τους λιμενικούς δολοφόνους, υποστηρίζοντας ότι ο Αριβάν έπασχε από επιληψία και τραυματίστηκε μόνος του. Δεν είναι τυχαίο, λοιπόν, ότι η υπόθεση αυτή έχει μείνει στα χαρτιά για έξι χρόνια, ενώ οι λιμενόματσοι συνεχίζουν να εκτελούν τα καθήκοντά τους, κομμάτι των οποίων είναι και οι δολοφονίες των μεταναστών. Ωστόσο, η ανάδειξη του ζητήματος από την πλευρά του κινήματος και η μήνυση κατ' αγνώστων λιμενικών από την ομάδα Νομικής Υποστήριξης Μεταναστών και την Αντιρατσιστική Πρωτοβουλία Θεσσαλονίκης, χάλασαν τα σχέδια αποσιώπησης της δολοφονίας.

Η καθόλου τυχαία κρατική δολοφονία στην Ηγουμενίτσα.

Η γειτονική μας πόλη διαθέτει λιμάνι, αυτό την κατατάσσει βασική πύλη εξόδου μεταναστών και προσφύγων με προορισμό την υπόλοιπη Δύση. Όσοι από αυτούς προσπάθησαν μέσω της Ηγουμενίτσας να περάσουν σε άλλες χώρες της Δύσης, ήρθαν αντιμέτωποι με την ωμή καταστολή της Ευρώπης - Φρούριο εξαρτώμενοι από τα μαφιόζικα κυκλώματα τα οποία εξασφάλιζαν την ελεγχόμενη πρόσβαση στα υπόλοιπα ευρωπαϊκά κράτη. Στην Ηγουμενίτσα, μέχρι το 2011, όποτε και έγινε μαζική επιχείρηση "σκουπά", οι μετανάστες και οι πρόσφυγες αριθμούσαν ανά περιόδους τους 500. Ζώντας σε κατάσταση ομηρίας, στοιβάζονταν σε αυτοσχέδια παραπήγματα σε δασική περιοχή του Λαδοχωρίου. Εκεί, ζούσαν στερούμενοι ρουχισμού, τροφής και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, καθώς το σούπερ μάρκετ DIA της περιοχής τους, τους είχε απαγορεύσει την είσοδο, ενώ αρκετοί εξ' αυτών με σοβαρές ασθένειες δεν γίνονταν δεκτοί στο νοσοκομείο. Αυτό το σκληρό αποκλεισμό περιελάμβανε επιθέσεις από τους μπάτσους, πολλές φορές μαζί με εκπαιδευμένα σκυλιά της αστυνομίας, συλλήψεις, κάψιμο των προσωπικών τους αντικειμένων και την ρατσιστική αντιμετώπισή τους από μερίδα των ντόπιων.

Το να καθιστά το κράτος παράνομους τους μετανάστες και τους πρόσφυγες είναι ευκαιρία για "μπίζνες" και εισροή "μαύρου" χρήματος σε αυτό. Η "μπίζνα" αυτή περιλαμβάνει από την τσάμπα και ανασφάλιστη εργασία των μεταναστών προσφύγων που εκμεταλλεύονται τα αφεντικά, μέχρι τα φράγκα που σκάνε οι μετανάστες στα κυκλώματα διακίνησης. Αυτό συμβαίνει, διότι από τα μεγάλα ποσά που καταβάλλουν οι μετανάστες στους διακινητές, κομμάτι αυτών καταλήγουν στους συνεργάτες τους που βρίσκονται στα αστυνομικά τμήματα οι οποίοι και είναι υπεύθυνοι για την έκδοση διαβατηρίων παράνομων ή μη.

Στην Ηγουμενίτσα, όσοι προσπάθησαν να διαφύγουν μόνοι τους από αυτό τον εφιάλτη, με σκοπό την έξοδο τους προς την Ιταλία, κρύβονταν σε νταλικές. Πολλοί πέθαιναν από ασφυξία, ενώ όσοι γίνονταν αντιληπτοί ξυλοκοπούνταν και συλλαμβάνονταν. Μέσα σε αυτό το καθεστώς και ενάμιση χρόνο μετά την κρατική δολοφονία του Αριβάν, τον Νοέμβριο του 2010 ο Σάββας Θωμάζος, φασίστας και ιδιοκτήτης του βενζινάδικου CYCLON, πυροβόλησε πέντε Κούρδους που είχαν κρυφτεί σε μία νταλικά, προκειμένου να φτάσουν στην Ιταλία. Οι σφαίρες τραυμάτισαν έναν από αυτούς, ο οποίος όμως γλίτωσε τον θάνατο.

Οι κρατικές δολοφονίες μεταναστών και προσφύγων ως κομμάτι της διαχείρισης τους.

Οι τότε διακηρύξεις του κράτους και όχι μόνο περί "μηδενικής ανοχής της παράνομης μετανάστευσης" καθιστούν τη δολοφονία του Αριβάν από τους λιμενόμπατσους, όχι ως εξαίρεση αλλά ως τον κανόνα που εντάσσεται στα πλαίσια της γενικότερης αντιμεταναστευτικής πολιτικής του ελληνικού κράτους, όπου ο έλεγχος, η εκμετάλλευσή και η υποτίμησή των μεταναστών περιλαμβάνει και την εν ψυχρώ δολοφονία τους. Στα ίδια πλαίσια στήθηκε τον Γενάρη του 2014 και η δολοφονική επιχείρηση λιμενικών με αποτέλεσμα τον πνιγμό 12 προσφύγων στο Φαρμακονήσι. Παρόλο που οι σαφείς μαρτυρίες των επιζώντων προσφύγων επιβεβαίωναν ότι επρόκειτο για εγκληματική ενέργεια από την μεριά των λιμενικών, το κράτος για μια ακόμα φορά κατάφερε να εξασφαλίσει ασυλία για τους δολοφόνους λιμενικούς υπαλλήλους του. Οι μαρτυρίες των προσφύγων θεωρήθηκαν αναξιόπιστες και οι λιμενόμπατσοι συνέχισαν κανονικά στα πόστα τους.

Οι πολιτικές αυτές δεν είναι άγνωστες, ούτε καινούργιες όσον αφορά το ελληνικό κράτος. Απο τις αρχές του 90' ακόμα, ντόπια αφεντικά, εκμεταλλεζόμενοι την κατάρρευση του ανατολικού μπλοκ, πατούσαν κυριολεκτικά πάνω στους αλβανούς μετανάστες οι οποίοι ήταν οι πρώτοι που βίωσαν μαζικά τι σημαίνει να είσαι μετανάστης στην Ελλάδα. Σφαίρες στα σύνορα, υποτιμημένη εργασία, φασιστικά πογκρόμ, επιχειρήσεις σκούπα, απελάσεις και διάχυτος ρατσισμός ήταν και είναι αυτά που περιλαμβάνει η "ελληνική φιλοξενία". Σήμερα το εργατικό δυναμικό που φτάνει στην Ελλάδα και προορίζεται για ακόμα πιο υποτιμημένη εργασία αφορά κυρίως πρόσφυγες οι οποίοι φεύγουν από εμπόλεμες περιοχές [πόλεμοι που διεξάγονται με τη συμμετοχή της Δύσης και του ελληνικού κράτους] και οικονομικοί μετανάστες απο χώρες της Ασίας και της Αφρικής που αναζητούν εργασία σε κάποια Ευρωπαϊκή χώρα. Εδώ, το ελληνικό κράτος και τα ντόπια αφεντικά τους καλωσορίζουν με την διατήρηση της παρανομοποίησής τους. Η επιχείρηση αυτή περιλαμβάνει εργασία με όρους δουλείας στις επαρχίες της χώρας, επιθέσεις και φασιστικά πογκρόμ, συλλήψεις-ξυλοδαρμούς, φυλάκιση σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και φτού κ' απ την αρχή. Οι κινήσεις αυτές είναι καλά σχεδιασμένες και αποσκοπούν στην περαιτέρω υποτίμηση των μεταναστών και των προσφύγων.

Όσον αφορά τα χερσαία και υδάτινα σύνορα, η θωράκισή τους [νάρκες, φράχτης στον Έβρο-Frontex] καθιστά την είσοδο των μεταναστών πιο δύσκολη και κατά συνέπεια πιο ακριβή και κερδοφόρα για το ελληνικό κράτος και τα "άξια παιδιά" του που το φυλάνε. Το πέρασμα των συνόρων αποτελεί ένα συνεχές κυνηγητό και πέρα δώθε από περιοχή σε περιοχή αλλά και μία διαδικασία καλά μεθοδευμένη από το ελληνικό κράτος που μπορεί να τους οδηγήσει στον θάνατο. Οι χιλιάδες νεκροί στο Αιγαίο είναι τα θύματα των δουλεμπωρων, των μπάτσων και όσων σχετίζονται με τον έλεγχο των συνόρων. Όταν λοιπόν ακούμε τους συριζαίους σήμερα, να επιδιώκουν ενίσχυση της Frontex αντιλαμβανόμαστε ότι σ' αυτές τις δηλώσεις παίζεται η μάχη της Ελλάδας με την Τουρκία για τον έλεγχο του Αιγαίου και η μάχη αυτή μυρίζει εκμετάλλευση, αίμα και θάνατο.

Η ταξική μνήμη και η αλληλεγγύη είναι τα όπλα μας.

Η δολοφονία του Αριβάν Οσμάν όπως καταλαβαίνουμε είναι είναι μία πρακτική ενταγμένη στα πλαίσια της κρατικής διαχείρισης των μεταναστών. Κάθε πρόσφυγας και μετανάστης έχει όνομα και μια ιστορία που συνήθως είναι βουτηγμένη στη βία και την εκμετάλλευση. Εμείς, από την πλευρά μας, οφείλουμε να μην ξεχνάμε τα θύματα της ταξικής επίθεσης του κεφαλαίου, οφείλουμε να μην περάσει στη λήθη καμία κρατική δολοφονία. Όσο η μετανάστευση ορίζεται παράνομη, όσο πρόσφυγες και μετανάστες στερούνται βασικά δικαιώματα, τόσο θα εντείνεται και η υποτίμησή τους που περιλαμβάνει ακόμα και τις δολοφονίες τους. Οι μετανάστες αποτελούν κομμάτι της εργατικής τάξης, είναι δηλαδή κομμάτι της τάξης μας, γι' αυτό και η επίθεση που διεξάγεται σ' αυτούς μας αφορά άμεσα. Από κοινού θα αγωνιστούμε ενάντια σε αυτό το βάρβαρο και καταπιεστικό σύστημα, μέχρι το οριστικό γκρέμισμά του.

Συγκέντρωση
Δευτέρα 29 Ιουνίου στις 09.00
στο ναυτοδικείο Ιωαννίνων
[Παπαδοπούλου 8 Φρόντζου]

NO PASARÁN
αντιφασιστική συνέλευση | nopasaran@espiv.net